

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

6 Νοεμβρίου 2014

Πού συναντά η πολιτισμική πολιτική την καθημερινή ζωή;

Ο πολιτισμός αποτελεί συνήθως αντικείμενο ενδιαφέροντος της δημόσιας πολιτικής σε ένα στενό φάσμα αντικειμένων: πολιτιστική κληρονομιά, λαϊκή παράδοση, μουσεία και τέχνες. Στη διεθνή ορολογία, μια τέτοια πολιτική, που περιορίζεται στην παραπάνω οριοθέτηση, ονομάζεται *πολιτιστική πολιτική με τη στενή έννοια*.

Ωστόσο, τις τελευταίες δεκαετίες, τα μοντέλα δημόσιας πολιτικής για τον πολιτισμό που συναντάμε σε χώρες της Ευρώπης αλλά και στον Καναδά, την Αυστραλία και αλλού, έχουν διευρύνει τον σχεδιασμό τους, υιοθετώντας μια περισσότερο κοινωνικο-πολιτισμική προσέγγιση. Αυτή αποκαλείται *πολιτισμική πολιτική με την ευρεία έννοια* και δεν περιορίζει το ενδιαφέρον της αποκλειστικά στους κρατικούς θεσμούς κύρους και την πρόσβαση ενός κοινού παθητικών θεατών ή ακροατών. Αναπτύσσοντας μια πιο σύνθετη ανάλυση, έχει στραμμένο τον προβληματισμό της στον πολιτισμό της καθημερινής ζωής, στους τρόπους και τις γέφυρες συμμετοχής των διαφορετικών ομάδων του πληθυσμού στον πολιτισμό, στα εμπόδια που θέτουν συχνά οι πολιτισμικές ανισότητες και διακρίσεις, ενώ λαμβάνει σοβαρά υπόψη της τη Διαφορετικότητα, τις πολιτισμικές ροές, τις συμβολικές συγκρούσεις που υποβόσκουν στην κοινωνία.

Το σταυροδρόμι αυτό, στο οποίο συναντιέται η πολιτισμική πολιτική με την καθημερινή ζωή είναι εξαιρετικά παραγωγικό, υπερβαίνει την παλιά αυστηρή ιεραρχική δομή του πολιτισμού και απελευθερώνει δημιουργικές δυνάμεις προς όφελος της πολιτιστικής ανάπτυξης μιας χώρας. Η θεμελίωση αυτής της με την ευρεία έννοια πολιτισμικής πολιτικής στηρίζεται στις έννοιες του πολιτισμικού κεφαλαίου και των πολιτισμικών πόρων, στην ανάπτυξη της κοινοτικής κουλτούρας, στο ενδιαφέρον για τα σύγχρονα φαινόμενα, τις νοοτροπίες, στάσεις και συμπεριφορές, τις πολιτισμικές ταυτότητες και την ιδιότητα του πολίτη, εντέλει στο πρόταγμα της πολιτισμικής δημοκρατίας.

Αναζητώντας νέες μεθόδους και αποτελεσματικούς τρόπους παρέμβασης, μια τέτοια πολιτισμική πολιτική είναι συνήθως ανοιχτή σε συνεργασίες με τον κόσμο της εκπαίδευσης, με τα ιδιωτικά κοινωφελή πολιτιστικά ιδρύματα, με τα ερευνητικά κέντρα, ενώ ευνοεί τις ανταλλαγές και τις διεθνείς συνεργασίες. Τέλος, δεν παραβλέπει τις αλλαγές που συντελούνται στην πολιτιστική βιομηχανία και τις υπηρεσίες, τις νέες πολιτιστικές πρακτικές, αλλά και την οικονομική αναπτυξιακή διάσταση του πολιτισμού.

Βιογραφικό Σημείωμα – Δρ Μυρσίνης Ζορμπά

Η Μυρσίνη Ζορμπά είναι Διδάκτωρ πολιτικών επιστημών και ερευνήτρια πολιτισμικής πολιτικής. Σπούδασε νομικά στο Πανεπιστήμιο Αθηνών και συνέχισε με υποτροφία της ιταλικής κυβέρνησης στο μεταπτυχιακό τμήμα της Φιλοσοφίας του Δικαίου στο Πανεπιστήμιο της Ρώμης. Δίδαξε πολιτισμική θεωρία και πολιτική στο μεταπτυχιακό τμήμα «Διοίκησης Πολιτιστικών Μονάδων» του ΕΑΠ (2007-2012). Έχει διδάξει επίσης σε μεταπτυχιακά σεμινάρια του Παν/μίου Αθηνών (1993-2006), καθώς και στα θερινά σεμινάρια του Εθνικού Ιδρύματος Ερευνών στη Σύρο (2005, 2007, 2009). Ως διευθύντρια του Βιομηχανικού Μουσείου Σύρου (2008-2009), σχεδίασε τον εκσυγχρονισμό και τον ανασχεδιασμό του. Υπήρξε μέλος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου (2000-2004) και διευθύντρια του Εθνικού Κέντρου Βιβλίου (1995-1999). Είναι πρόεδρος του σωματείου «Δίκτυο για τα Δικαιώματα του Παιδιού» από το 2000. Έχει γράψει μονογραφίες, άρθρα και βιβλία, μεταξύ των οποίων: *Πολιτική του Πολιτισμού. Ευρώπη και Ελλάδα στο δεύτερο μισό του 20ού αιώνα*, Πατάκης, 2014. "La culture comme politique publique" στο Ph. Poirrier (επιμ.) *La politique culturelle en Europe après la 2me Guerre Mondiale*, La documentation française 2011. «Ηγεμονία και μετα-ηγεμονία στις πολιτισμικές σπουδές» στο συλλογικό τόμο Γ. Βούλγαρης (επιμ.), *Στα μονοπάτια του Αντόνιο Γκράμσι – Πολιτική και πολιτισμός από το έθνος-κράτος στην παγκοσμιοποίηση*, Θεμέλιο 2010. "Conceptualizing Greek Cultural Policy", *International Journal of Cultural Policy*, 3: 2009. «Ανδρέας Παπανδρέου – πολιτιστικό προφίλ» στο συλλογικό τόμο *Ανδρέας Παπανδρέου*, Ελληνικά Γράμματα, 2005. «Η Μελίνα Μερκούρη και η πολιτισμική πολιτική» στο *Λεξικό της δεκαετίας του '80*, το Πέρασμα, 2010. «Πολιτιστικές Πρωτεύουσες της Ευρώπης» στο *Λεξικό της δεκαετίας του '80*, το Πέρασμα, 2010. "Le Livre en Grèce après la Deuxième Guerre Mondiale", *Dictionnaire encyclopédique du livre et de l'édition*, Paris, Electre 2005. *Από τα Εξάρχεια στις Βρυξέλλες*, Οδυσσέας 2004. *Η κρατική πολιτική βιβλίου στην Ελλάδα*, Οδυσσέας 1995. Μιλάει αγγλικά, γαλλικά και ιταλικά. Αρθρογραφεί τακτικά στην Athens Voice και στο περιοδικό Chronos.